

GIÁO ÁN KỂ CHUYỆN

Mục tiêu giáo dục

Tên truyện

Park Yeon, người xây dựng nền âm nhạc của Joseon

Lứa tuổi

Thiếu nhi (6-9 tuổi)

Chủ đề

- Mục tiêu: Bé biết về Park Yeon, người đã nỗ lực để xây dựng nền âm nhạc của Joseon.
- Chủ đề: Nỗ Lực

Từ khóa chính

Nỗ lực, Park Yeon, Vua Sejong, Pyeongyeong, Nhã Nhạc, Hương Nhạc, Nhạc Tế Lễ, Nhạc Cung Đình, Nhạc Cụ Truyền Thống

Văn hóa Hàn Quốc

- Mục tiêu: Bé quan tâm đến âm nhạc cung đình Joseon và các nhạc cụ mà Park Yeon tạo ra.
- Yếu tố: Âm nhạc cung đình của Joseon, Pyeongyeong

Tiếng Hàn

- Mục tiêu: Bé học cách sử dụng đa dạng của động từ.
- Từ vựng: 불다 (Thối)
- Cách nói:
피리를 불다 (Thối piri). 나팔을 불다 (Thối napal).
바람을 불다 (Thối gió). 풍선을 불다 (Thối bóng bay).

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào!

Chào các con? ! Bà là OOO, "Bà Kể Chuyện Vui Nhộn" đây. Bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện cực kỳ thú vị.

Giới thiệu tên truyện

Hôm nay bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện. Tên truyện ơi, hiện ra nào! Đó là "Park Yeon, người xây dựng nền âm nhạc của Joseon".

Các bạn nhỏ ơi! Các con có biết Hàn Quốc có những nhạc cụ truyền thống gì không? Đúng rồi! Các con giỏi quá! Chúng ta có "piri (sáo)", "geomungo (huyền cầm)", "kkwaenggwari (chiêng)", "buk (trống)", v.v. Ngày xưa, vào thời Joseon, trong những dịp quan trọng của đất nước, người ta thường chơi những bản nhạc được mang từ Trung Quốc về đây. Nhưng mà, có một ông theo lệnh của Vua Sejong, đã sắp xếp lại các bản nhạc và làm ra những nhạc cụ mới, để biến những bản nhạc đó trở nên thật hay và phù hợp với đất nước mình. Các con có muốn cùng bà tìm hiểu xem đó là ai không?

Cùng hát bài hát mở đầu câu chuyện

Hãy cùng bắt đầu hành trình bước vào câu chuyện "Park Yeon, người xây dựng nền âm nhạc của Joseon" nhé!

♫ **Một Hai Ba Bốn! Câu chuyện bắt đầu! Hãy cùng lắng nghe câu chuyện đầy thú vị này nhé. Tai thật tập trung, mắt thật chú ý. Các con đã sẵn sàng chưa nào? Một Hai Ba Bốn! Xuất phát thôi. Bíp Bíp!**

Kể chuyện

Ngày xưa, có một cậu bé tên là Park Yeon sống ở triều đại Joseon. Từ khi còn nhỏ, Park Yeon đã rất yêu âm nhạc. Cậu bé đặc biệt thích các loại nhạc cụ, nhất là piri (sáo). Lúc nào cậu cũng mang cây piri theo người và tranh thủ tập thổi mỗi khi có thời gian.

Thế rồi một ngày, cha của cậu bé qua đời. Vài năm sau, mẹ cậu cũng ra đi mãi mãi. Park Yeon rất buồn khi mất đi cả cha lẫn mẹ. Cậu đã đến trước mộ cha mẹ và thổi piri để bày tỏ nỗi nhớ thương. Tiếng sáo của cậu buồn và hay đến mức, người ta kể rằng một con hổ trong rừng nghe thấy cũng say mê và không làm hại cậu.

Khi trưởng thành, Park Yeon đã chăm chỉ học hành và đi thi. Sau khi thi xong, cậu định trở về nhà. Đúng lúc đó, từ trong cung điện vọng ra tiếng piri làm say đắm lòng Park Yeon.

"Trời ơi! Đây là bản nhạc hay nhất ta từng được nghe!"

Park Yeon cứ thế đi theo tiếng piri, len lỏi qua từng góc ngách của cung điện cho đến khi tìm thấy người đang thổi piri. Đó là một nhạc công làm việc trong cung.

"Oa! Bác thổi hay quá! Bác có thể dạy ta cách thổi không?"

Kể chuyện

Người nhạc công vô cùng ngạc nhiên và đáp lại:

"Không thể được. Piri là thứ chỉ dành cho những người như chúng tôi thôi. Sao một học sỹ cao quý như ngài lại muốn thổi piri chứ? Với cả tôi sao dám dạy ngài được!"

Nhưng Park Yeon không bỏ cuộc. Cậu kiên trì nài nỉ:

"Làm ơn, hãy dạy ta đi mà!"

Cuối cùng, Park Yeon đã được học cách thổi piri từ người nhạc công. Cậu đã học chăm chỉ đến mức thổi hay hơn cả thầy của mình.

"Ngài học tất cả các nốt nhạc quá nhanh, thật đáng kinh ngạc!"

Sau đó, Park Yeon vẫn tiếp tục chăm chỉ luyện tập thổi piri những lúc rảnh rỗi. Không chỉ piri, cậu còn học và thành thạo các nhạc cụ khác như đàn geomungo (huyền cầm) và đàn pipa (tỳ bà).

Một mặt, Park Yeon đỗ kỳ thi và bắt đầu làm việc trong cung, phụ trách giúp việc học cho hoàng tử.

Kể chuyện

Trong thời gian làm việc, Park Yeon vẫn luôn luyện tập nhạc cụ. Hoàng tử đã quan sát cậu rất kỹ.

"Người thổi sáo giỏi thật đấy! Lại còn am hiểu âm nhạc nữa."

Vị hoàng tử nói thêm:

"Âm nhạc rất quan trọng để cai trị đất nước. Đặc biệt, nó không thể thiếu trong các buổi tế lễ để thờ cúng và tưởng nhớ tổ tiên. Sau này khi ta lên làm vua, người hãy ở bên cạnh và giúp ta nhé."

Park Yeon hiểu tấm lòng của vị hoàng tử, người coi trọng âm nhạc, và cậu cảm thấy vô cùng vui sướng.

Thời gian trôi qua, hoàng tử cuối cùng cũng lên ngôi vua. Đó chính là Vua Sejong. Nhớ đến Park Yeon, Vua Sejong đã cho gọi ông ngay lập tức.

"Park Yeon, ta cần người giúp. Hãy tạo ra một loại nhạc riêng cho đất nước chúng ta để biểu diễn trong cung. Khi trình diễn, tất cả các nhạc cụ phải hòa hợp với nhau. Vậy nên, hãy làm một nhạc cụ có thể trở thành trung tâm của tất cả các nhạc cụ khác."

Kể chuyện

Park Yeon hiểu ý của Vua Sejong ngay lập tức, vì bấy lâu nay ông cũng có cùng suy nghĩ với nhà vua.

Park Yeon đã nghiên cứu và học hỏi từ các tài liệu âm nhạc truyền thống được truyền qua nhiều thế hệ. Ông đã tạo ra những nốt nhạc mới chứa đựng tâm hồn và tinh thần của dân tộc.

Không chỉ có vậy, Park Yeon còn dốc hết sức để chế tạo một nhạc cụ gọi là “pyeongyeong”. Pyeongyeong là nhạc cụ trung tâm dùng để điều chỉnh các nốt nhạc.

"Bệ hạ, thật khó để tìm được nguyên liệu cần thiết để làm pyeongyeong. Thần không biết phải làm sao."

Nghe vậy, Vua Sejong cũng dốc toàn lực để giúp đỡ Park Yeon.

Thế rồi một ngày nọ.

"Bệ hạ! Thần đã tìm thấy đá ngọc quý cần thiết để làm pyeongyeong rồi! Giờ đây, chúng ta có thể tạo ra những nốt nhạc chính xác!"

Kể chuyện

Vui mừng vì tìm thấy ngọc, Park Yeon đã chạy thật nhanh đến để báo tin.

Vua Sejong cũng rất vui mừng.

"Người đã vất vả rồi! Hãy mau hoàn thành pyeongyeong đi!"

Dù có mệt mỏi, Park Yeon vẫn kiên trì nghiên cứu ngày đêm. Cuối cùng, với những nỗ lực không ngừng nghỉ, pyeongyeong đã được làm xong.

"Nào, bây giờ hãy chơi thử đi!"

Park Yeon bắt đầu trình diễn pyeongyeong trước mặt Vua Sejong. Vua Sejong có đôi tai vô cùng nhạy bén với âm thanh. Sau khi nghe xong, nhà vua nói:

"Có một nốt nhạc hơi cao một chút."

Nghe vậy, Park Yeon kiểm tra lại pyeongyeong. Quả thật, có một viên đá ngọc dùng để chỉnh âm bị lỗi. Sau khi sửa lại và biểu diễn lần nữa, Vua Sejong gật đầu hài lòng:

Kể chuyện

"Tất cả các nốt đều chính xác rồi. Người đã vất vả nhiều! Thật đáng tự hào!"

Park Yeon đã biên soạn lại âm nhạc được sử dụng trong các nghi lễ cung đình. Nhờ vậy, âm nhạc cung đình của Joseon đã trở nên hùng vĩ và tao nhã hơn.

Ngoài ra, ông cũng tiếp tục nghiên cứu về nhạc cụ. Nhờ những nỗ lực của Park Yeon, âm nhạc của Joseon đã có những bước phát triển vượt bậc.

Giới thiệu Văn hóa và Ngôn ngữ Hàn Quốc

Các con thấy câu chuyện bà kể có thú vị không nào? Park Yeon rất yêu thích âm nhạc và hứng thú với các loại nhạc cụ từ khi còn nhỏ. Đặc biệt, ông ấy thích loại nhạc cụ nào nhất nhỉ?

Đúng rồi, chính là cây sáo Piri. Piri là nhạc cụ phát ra âm thanh khi thổi bằng miệng. Vì vậy, người ta nói "thổi piri". Từ "thổi" (bulda) này cũng được dùng khi nói: "thổi napal", "thổi bóng bay", "thổi gió".

Các bạn nhỏ! Vua Sejong rất yêu âm nhạc, ông ấy đã yêu cầu ông Park Yeon làm ra một nhạc cụ cần thiết để điều chỉnh các nốt nhạc, đó là nhạc cụ gì nhỉ?

Đúng rồi, chính là pyeongyeong đấy! Vua Sejong đã yêu cầu Park Yeon làm một nhạc cụ có thể trở thành trung tâm của tất cả các nhạc cụ khác. Sau những nỗ lực ngày đêm không ngừng nghỉ, Park Yeon đã chế tạo thành công pyeongyeong và biên soạn lại toàn bộ âm nhạc cung đình. Vốn là một nhạc cụ có nguồn gốc từ Trung Quốc, nhưng pyeongyeong đã được làm mới lại cho phù hợp với âm luật của Hàn Quốc. Bằng cách biên soạn lại các bản nhạc và nhạc cụ để chúng không giống với âm nhạc Trung Quốc, ông đã thành công trong việc tạo ra một nền âm nhạc độc đáo cho Joseon. Park Yeon đã giúp âm nhạc cung đình của Joseon phát triển vượt bậc.

Bạn nào muốn tìm hiểu thêm về nhạc cung đình của vua Sejong, hãy ghé thăm trang web "Doran Doran Kho Truyện Kể Của Bà" nhé!

Tóm tắt lại câu chuyện

Các bạn nhỏ, hãy cùng bà tóm tắt lại câu chuyện "Park Yeon, người xây dựng nền âm nhạc của Joseon" nhé.

Park Yeon rất yêu thích âm nhạc và hứng thú với việc chơi nhạc cụ từ khi còn nhỏ. Sau khi đỗ kỳ thi khoa cử, ông đã được giao một công việc quan trọng là quản lý các nhạc cụ và âm nhạc biểu diễn trong cung điện. Vì thế, ông đã làm cho các nhạc cụ tốt hơn và tạo ra những bản nhạc, giúp nền âm nhạc của đất nước phát triển vượt bậc. Nếu các con cũng có một nhạc cụ mình yêu thích như Park Yeon, hãy chăm chỉ luyện tập và nỗ lực để trở thành một người yêu âm nhạc nhé.

Hát bài hát kết thúc câu chuyện

Vậy thì, bây giờ chúng ta cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện và chào tạm biệt bà nhé! Cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện nào!

♪ **Một Hai Ba Bốn! Chúng con đã được nghe câu chuyện rất hay.**

Câu chuyện khiến tấm lòng chúng con trở nên ấm áp. Tai thật tập trung, mắt thật chú ý. Vui thật đấy ạ. Một Hai Ba Bốn! Hẹn gặp lại bà ạ. Bíp Bíp!

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào!

Bà Kể Chuyện Vui Nhộn hẹn gặp lại các con trong lần sau nhé. Tạm biệt!